

H. M. Petersen, N. Olsen, A. Larsen, N. Winther:

§ 1.

Foran Ordene: „De til Seest Sogn“ indfattes: „Den Gaard i Rødding Sogn og By, hvor Høiffolen holdes, vedbliver fremdeles at henhøre under Kongerigets Lovgivning og Bestyrelse.“

Af Indenrigsministeren:

§ 4.

Anden Passus affattes saaledes:

„Fordelingen af de Communeafgifter, der paahvile Jordelendomme som saadanne, foretages efter et mellem Hartfornsjorderne og Plovtartjorderne i Henhold til foregaaende Undersøgelse af Indenrigsministeriet fastsat Forhold.“

§ 6.

Efter den næstsidste Sætning indskydes:

„Naar imidlertid Forholdet mellem Hartfornsjorder og Plovtartjorder er fastsat, udrages for samtlige blandede Sogne et Gjennemsnitsforhold, hvorefter Omkostningerne fordeles.“

I den sidste Sætning „Plovtart og Hartforn“ forandres til „Plovtartjorder og Hartfornsjorder“.

§ 7.

I sidste Sætning „Plovtart og Hartforn“ forandres til „Plovtartjorder og Hartfornsjorder“.

Formanden: Jeg skal gjøre opmærksom paa, at Rigsdagsmanden for Odense Amts 2den Valgkreds (Grundtvig) har tilskillet mig et Forslag til en motiveret Dagsorden saalydende:

„Da Lovforslaget om en Forandring i Lovgivningen og Bestyrelsen for det blandede District Syd for Kongeaaen maatte stille over 12,000 af vore danske Medbor-

gere ved de Friheder og Rettigheder, som Danmarks Riges Grundlov hjemler dem, saa udsætter Folkethinget den endelige Behandling af dette Lovforslag, indtil de Paagældende have faaet Leilighed til at yttre sig om en Forandring i deres grundlovsmæssige Borgerstilling, som ikke bør paatvinges dem mod deres Villie.“

Der vil altsaa fortiden kun være at forhandle, om denne motiverede Dagsorden skal antages eller forkastes. Rigsdagsmanden for Odense Amts 2den Valgkreds har Ordet.

Grundtvig: Hvorvidt den danske Regering og den danske Rigsdag kunde have Ret til at stille faa eller mange af vore Medborgere ved de Friheder og Rettigheder, som Grundloven hjemler hele Folket — hvorvidt de kunne det med Rette, derom har jeg mærket, at Møningerne ere meget deelte, ikke blot imellem den høitærede Indenrigsminister og mig, men mellem Thingets Medlemmer i det Hele, og jeg skal derfor ikke her idag gaae dybere ind paa dette Spørgsmaal, men det blev allerede ved Sagens 1ste Behandling fra flere Sider udtalt, at vi, som det danske Folks Tillidsmand, ikke kunde bære det over vore Hjerter, ikke kunde nænne at stille faa eller mange, end sige Medborgere i Tusindtal imod deres Villie ved deres grundlovlige Friheder og Rettigheder, som de paa ingen Maade havde forbrudt. Ved Sagens 2den Behandling viste det sig ogsaa klart, at dette var den almindelige Følelse og Overbeviisning, da det blev udtrykkelig bestemt, at Obbekjær By, om hvilken dog den høitærede Indenrigsminister ved Sagens 1ste Behandling havde sagt, at da det kun var 100 Mennesker, saa var det ikke, hvad han kunde ønske — at denne By, som havde frabedet sig Omlægning under flesvigsk Bestyrelse og Lovgivning, ogsaa blev undtaget deraf og fritaget derfor, og jeg vil sige, at hvor indblysende usømmeligt det maatte være at udføde usylldige Medborgere fra det Fællesskab, som de havde Ret til og Hjertelag for, det viste sig endnu allerklarest i den flesvigiske Standerforsamling, hvor det unægtelig var en meget fildenen Sag at omtale, og hvor man dog, da